

[Dorit Myltoft]

lovsforlig netop mulighed for en del af de aktiviteter, som efterlyses her, bl.a. i internationalt arbejde og uden rådighedsforpligtelse. Men ideen med SF's forslag er formentlig at skabe en bredere vifte af godkendte aktivitetsmuligheder, som kan berettige til en orlovsperiode, altså præcis den samme tankegang, som ligger bag det forslag, vi har fremsat fra radikal side under overskriften »Slip de ledige løs«. Derfor kan vi også følge SF's tankegang meget langt, og de uklarheder, som beslutningsforslaget rummer, bl.a. vedrørende længden af orlovsperioden, selvstændiges muligheder for at deltage, virkningerne på dagpengeperioden etc., får vi rig lejlighed til at tage stilling til i det videre arbejde mellem partierne bag orlovsforliget. Men generelt er det under alle omstændigheder en god idé, at vi i disse spørgsmål følger en strategi om gradvis udvidelse af orlovsmulighederne, så vi ikke får utilsigtede sammenstød med reglerne i dagpengesystemet.

Hvad angår beslutningsforslag nr. B 61 om det udvidede arbejdsmarked, er vi fra radikal side noget mere skeptisk indstillede. Det fremgår ikke klart af hverken beslutningsforslagets tekst eller bemærkningerne, hvad det helt præcist er, SF ønsker at opnå. Det er så let at sige, at man gerne vil have en række forsøg og undersøgelser, og netop derfor er der ingen konkretisering af projekter, som det forklares i bemærkningerne. Men det kræver i hvert fald, at man tager stilling til de erfaringer, der allerede er til rådighed vedrørende den form for arbejdsindsats, som ligger i kultur- og andre aktiviteter på grænsen mellem det private og det offentlige arbejdsmarked. Det skylder man anstændigvis, hvis man vil bruge 350 mio. kr. til forsøgsaktivitet, og derfor synes vi fra radikal side, at beslutningsforslaget er for tyndt. I øvrigt binder finanslovaftalen jo forligspartierne for resten af 1993.

Fra radikal side kan vi altså ikke støtte de to beslutningsforslag, men vi ser gerne, at en del af tankerne indgår i det videre arbejde med etablering af orlovsordninger.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal sige tak til ordførerne, som med undtagelse af hr. Kai Dige Bach har sagt, at de var enige i intentionerne bag beslutningsforslagene.

Jeg skal starte med fru Dorit Myltofts indlæg, som udtrykte stor sympati, men hvor der desuden blev spurgt: Hvad med de eksisterende forlig? Jamen det er klart, at vi respekterer indgåede forlig, og i bemærkningerne til det ene forslag står der klart og tydeligt, at bestemmelserne skal gælde fra 1994, netop ud fra den betragtning, at forliget udløber til den tid. Nu kan det selvfølgelig være svært fuldstændig at overskue, at forslaget om aktivitetsorloven faktisk bygger på de regler, vi har i de tidligere forsøgsordninger, som vi har indgået forlig om. Det er forsøg, javel, og jeg er enig i, at alle de erfaringer, vi har haft fra den korte forsøgsperiode, skal vi udnytte med henblik på at komme videre. Men jeg er af den mening, at vi ikke kommer uden om, at vi er nødt til at fortsætte med forsøg, fordi vi ikke kan komme den store arbejdsløshed til livs, og vi kan heller ikke regelbinde folk på den måde, som vi har gjort i meget lang tid.

Så i hvert fald tak for ordene om, at man vil se på det. Jeg er sikker på, at når vi får anledning til at drøfte tingene i Arbejdsmarkedsudvalget og får forklaret hinanden, hvad der menes med det her, er vi nok ikke så uenige, som det umiddelbart kunne se ud til.

Både Fremskridtspartiets ordfører og hr. Helge Sander fra Venstre og til en vis grad også hr. Kai Dige Bach og hr. Glønborg – som jo skulle til et andet møde – talte om, at man ikke kan indføre flere regler, fordi der er så mange i forvejen osv. osv. Jamen disse forslag er et udtryk for regelforenklning. I det øjeblik disse forsøg løber, behøver de mennesker, der er med i dem, ikke at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og så er der faktisk tale om regelforenklning, fordi de ikke skal rende fra Herodes til Pilatus for at lede efter et arbejde, som ikke er der alligevel. Det er det, vi har til hensigt, og jeg tror altså, vi kommer til at gå den vej, hvad enten vi piber eller synger.

Hr. Helge Sander sagde, at der allerede var mange områder med flaskehalsproblemer, og jeg vil godt bede Venstre om at dokumentere, hvor i alverden de er henne. Mig bekendt er der kun ét eneste sted med flaskehals – og det har der været i de 10 år, hr. Helge Sander har støttet en borgerlig regering – det er inden for sygeplejerskeuddannelsen, men ellers er der ikke flaskehalse nogen steder, og den flaskehals har været der hele tiden; det har vi vidst